

Sygn. akt VII U 1490/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Lucyna Łaciak

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2016 r. w Warszawie

sprawy S. P. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania S. P. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 16 września 2015 r. znak: SP2/(...)

zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 16 września 2015 r. w ten sposób, że przyznaje odwołującej S. P. (2) do świadczenia przedemerytalnego od dnia 01 września 2015 r.

UZASADNIENIE

S. P. (1) w dniu 12 października 2015 r. złożyła odwołanie do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. od decyzji z dnia 16 września 2015 r., znak: SP2/(...), wnosząc o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego. Odwołująca podniosła, że spełniła wszelkie ustawowe przesłanki uprawniające ją do pobierania przedmiotowego świadczenia (k. 2 a. s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 12 listopada 2015 r. organ rentowy wniósł

o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy wskazał, że nie ma podstaw prawnych do zaliczenia do wymaganego przez ustawę sześciomiesięcznego okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych, okresu pobierania zasiłku przed podjęciem zatrudnienia odwołującej, które następnie ustało z przyczyn nie dotyczących pracownika. Oddział podniósł, że ubezpieczona nie udowodniła pobierania zasiłku dla bezrobotnych przez 180 dni po rozwiązaniu stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz, że zaświadczenie z dnia 18 sierpnia 2015 r. załączone do wniosku nie zawiera informacji, iż w okresie pobierania zasiłku ubezpieczona nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny podjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia (k. 13-14 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. P. (1) w okresie od dnia 1 sierpnia 2008 r. do dnia 14 września 2013 r. była zatrudniona w pełnym wymiarze etatu w firmie Zakłady Usługowe Centrum – Usługa Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Po utracie stanowiska pracy S. P. (1) złożyła

w Powiatowym Urzędzie Pracy w T. wniosek o przyznanie zasiłku dla bezrobotnych. W Urzędzie Pracy odwołująca była zarejestrowana od dnia 19 września 2013 r. do dnia 1 maja 2014 r., a zasiłek dla bezrobotnych pobierała od dnia 27 września 2013 r. do dnia 1 maja 2014 r. Następnie S. P. (1) została wyrejestrowana w dniu 2 maja 2014 r. ze względu na podjęcie pracy, którą wykonywała do dnia 28 listopada 2014 r. Stosunek pracy został z nią rozwiązany z przyczyn od niej niezależnych. S. P. (1) zarejestrowała się zatem ponownie w Urzędzie Pracy i od dnia 2 grudnia 2014 r. do dnia 28 kwietnia 2015 r. pobierała zasiłek dla bezrobotnych. (zaświadczenie z Urzędu Pracy z dnia 6 marca 2015 r., zaświadczenie z Urzędu Pracy z dnia 18 sierpnia 2015 r., wniosek o świadczenie przedemerytalne, świadectwo pracy z dnia 16 września 2013 r., świadectwo pracy z dnia 7 kwietnia 2015 r.).

W dniu 31 sierpnia 2015 r. S. P. (1) złożyła do organu rentowego wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego na podstawie ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, do którego załączyła zaświadczenie wydane przez Urząd Pracy dotyczące okresów pozostawania na bezrobociu i pobierania zasiłku dla bezrobotnych (wniosek o świadczenie przedemerytalne).

Po rozpatrzeniu wniosku organ rentowy decyzją z dnia 16 września 2015 r., znak: SP2/(...) odmówił przyznania S. P. (1) prawa do świadczenia przedemerytalnego z uwagi na niespełnienie warunku pobierania zasiłku dla bezrobotnych przez 180 dni. Organ rentowy wskazał, iż zgodnie z przedłożonym zaświadczeniem wystawionym przez Powiatowy Urząd Pracy w W. Filia w T. nie upłynęło 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych. Ponadto organ rentowy stwierdził, że na zaświadczeniu z Urzędu Pracy brak jest informacji dotyczącej, czy odwołująca nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji zatrudnienia (decyzja odmowna organu rentowego z dnia 16 września 2015 r.).

Przytoczony stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o dowody z dokumentów zawartych w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych. Zdaniem Sądu dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne i prezentują spójny stan faktyczny. Dokumenty te nie były przez żadną ze stron kwestionowane w zakresie ich autentyczności jak i zgodności z rzeczywistością, wobec czego wynikające z nich okoliczności należało uznać za stanowiące podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie S. P. (1) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 16 września 2015 r., znak: SP2/(...) jest uzasadnione i jako takie w pełni zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie spór sprowadzał się do kwestii, czy odwołująca spełniła wymóg określony w art. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013 r., poz. 170 j. t.) zwanej dalej „ustawą” dotyczący pobierania zasiłku dla bezrobotnych przez co najmniej 180 dni i w związku z tym, czy na dzień złożenia przez wnioskodawcę o świadczenie przedemerytalne, takie świadczenie jej przysługiwało.

Przepis art. 2 ust. 1 ustawy określa w jakich sytuacjach oraz po spełnieniu jakich warunków związanych z wiekiem czy też zatrudnieniem danej osobie przysługuje prawo do świadczenia przedemerytalnego. Natomiast zgodnie z art. 2 ust. 3 ustawy, świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
- w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej,

w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

- złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Z kolei zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, prawo do świadczenia przedemerytalnego ustala się na wniosek osoby zainteresowanej, od następnego dnia po dniu złożenia wniosku wraz z dokumentami uzasadniającymi prawo do świadczenia przedemerytalnego, w tym decyzję o utracie prawa do zasiłku dla bezrobotnych lub informację o upływie sześciu miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w art. 2 ust. 3, jak również dowody wymagane do ustalenia prawa do emerytury oraz jej wysokości, określone przepisami ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że odwołująca w okresach od dnia 27 września 2013 r. do dnia 1 maja 2014 r. oraz od dnia 2 grudnia 2014 r. do dnia 28 kwietnia 2015 r. tj. przez ponad 180 dni pobierała zasiłek dla bezrobotnych.

Sąd stoi na stanowisku, iż dla uzyskania prawa do świadczenia przedemerytalnego ubezpieczony musi legitymować się okresem 180-dniowego okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych, przypadającego po ustaniu ostatniego zatrudnienia, jednak nie musi być to okres nieprzerwany. W ocenie Sądu Okręgowego, 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie musi trwać nieprzerwanie, gdyż tego nie warunkuje wprost przepis art.

2 ust. 3 ustawy. Z literalnej treści tego przepisu wynika, iż warunkiem uprawniającym do uzyskania świadczenia przedemerytalnego jest pobieranie zasiłku dla bezrobotnych przez okres co najmniej 180 dni, a ustawodawca nie sprecyzował kolejnego wymagania, że okres ten ma trwać nieprzerwanie i powinien przypadać po rozwiązaniu ostatniego stosunku pracy. Interpretacja przepisów ustawy zaprezentowana przez organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie jest błędna i nie zasługuje na uwzględnienie. Według Uchwały Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2013 r. o sygnaturze akt III UZP 2/13, „wykładnia semantyczna, systemowa, teleologiczna i funkcjonalna prowadzą do konkluzji, że nabycie prawa do świadczenia przedemerytalnego nie jest uzależnione od pobierania zasiłku dla bezrobotnych, określonego w art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych bezpośrednio po zakończeniu okresów, wymienionych w art. 2 ust. 1 tej ustawy.”

W podobnym tonie wypowiedział się także Sąd Najwyższy w wyroku z dnia

23 maja 2012 r. o sygnaturze akt I BU 15/11, „świadczenie przedemerytalne przysługuje pracownikowi, z którym stosunek pracy został rozwiązany z powodu likwidacji lub niewypłacalności pracodawcy, po upływie co najmniej sześciu miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, bez potrzeby wykazania nieprzerwanego pobierania zasiłku dla bezrobotnych przez okres sześciu miesięcy po rozwiązaniu ostatniego stosunku pracy”.

Odnosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że odwołująca w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych od dnia 27 września 2013 r., podjęła zatrudnienie w dniu 2 maja 2014 r. Następnie po ustaniu stosunku pracy z dniem 28 listopada 2014 r. z przyczyn dotyczących pracodawcy, ubezpieczona została ponownie zarejestrowana jako bezrobotna od dnia 2 grudnia 2014 r. i pobierała zasiłek dla bezrobotnych od dnia

2 grudnia 2014 r. do dnia 28 kwietnia 2015 r. Jak wynika przy tym zarówno z zaświadczenia Powiatowego Urzędu Pracy w T. z dnia 6 marca 2015 r., jak i z dnia 18 sierpnia

2015 r., ubezpieczona w okresie zarejestrowania jako bezrobotna od dnia 2 grudnia 2014 r. nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej bądź zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych

w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych. Do wniosku złożonego w dniu 31 sierpnia 2015 r. odwołująca załączyła zaświadczenie wystawione przez Powiatowy Urząd Pracy w T., z którego wynika, że pobierała zasiłek dla bezrobotnych w okresach od dnia 27 września 2013 r. do dnia 1 maja 2014 r. oraz od dnia 2 grudnia 2014 r. do dnia 28 kwietnia 2015 r. Łącząc powyższe okresy zasiłkowe,

Sąd doszedł do przekonania, że ubezpieczona pobierała zasiłek dla bezrobotnych przez okres powyżej 180 dni, który to uprawnia ją do pobierania przedmiotowego świadczenia. Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy uznał, że S.

P. (1) spełniła przesłanki określone w art. 2 ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych do nabycia prawa do tego świadczenia.

W związku z tym, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku, przyznając S. P. (1) prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 1 września 2015 r., tj. od następnego dnia po dniu złożenia wniosku.